

[Oluf Pedersen.]

forslag blev vedtaget, og derfor nødig vil erkende den Fiasko, Ordningen i Virkeligheden er blevet.

Hvis man vil prøve paa at gøre op, hvor meget denne Lov har betydet som Hjælp for Landbruget, vil man se, at naar Hensyn tages til den Nedgang, der er i det hjemlige Salg, har Loven ikke været en Hjælp, men Loven har bevirket en mindre Indtægt for Landbruget i Forhold til tidligere, selv om man tager Afgiften med. Dertil kommer, at denne Nedgang i Hjemmeforbruget utvivlsomt medvirkede til det Sammenfald af Eksportpriserne, som fandt Sted. Naar man vil se Lovens Betydning for Landbruget, maa man endvidere tage Hensyn til, at Landbruget maa udrede sin Part af Margarineafgiften. Tager man alt dette i Betragtning, er det etter min Opfattelse ganske givet, at denne Smørordning, der skulde være en Hjælp til Landbruget og har betydet en stor Forøgelse af Priserne for Forbrugerne, ikke har givet det danske Landbrug en eneste Øre, og at der derfor ingen Mening er i at forlænge Lovens Gyldighed en Maaned, men at man tværtimod hurtigst muligt burde ophæve den. Dette Forhold, at der er en Afgift paa Margarineproduktionen og en Afgift paa det hjemlige Smørforbrug, gør særlig, at der for alle de smaa Producenter vil blive et meget stort Tab ved denne Ordningens Opretholdelse. Naar man her stiller Forslag om Forlængelse med en Maaned, motiveres det med, at det er Hensigten at tilvejebringe en ny Ordning. Under Hensyn dertil, og da det desværre ofte er saaledes, at naar man først her i Rigsdagen har faaet en daarlig Lov, er det næsten ikke til at faa lavet den om, hvor meget der end indvendes mod den, vil jeg have Lov til forud for de Forhandlinger, der skal komme om et nyt Lovforslag, at gøre Regeringen og Rigsdagen opmærksom paa, at der er stillet Krav om en Begrænsning af Margarineproduktionen, men at der om dette Spørgsmaal har været nedsat et Udvalg af Det kongelige danske Landhusholdningsselskab med saa sagkyndige Repræsentanter som Professor O. H. Larsen, Forpagter Sonne og Forstander Hauch, og dette sagkyndige Udvalg har prøvet paa at gøre op, hvad man vilde faa ud af en Begrænsning af Margarineproduktionen i Forbindelse med en Hjemmemarkedspris paa Smørret paa henholdsvis 2,15 og 2,50 pr kg, og de er kommet til det Resultat, at det vilde højst betyde en Fordel for Landbruget paa 10—22 Mill. Kr., men

for Samfundet vilde det betyde et Tab paa 60 Mill. Kr. Jeg vil ud fra denne sagkyndige Udredelse have Lov til at henstille til den højtærede Landbrugsminister, at der ikke fremsættes Lovforslag gaaende ud paa en Begrænsning af Margarineproduktionen, fordi en Lov i den Retning samfundsmæssigt afgjort maa siges at ville bringe Tab. Jeg vil ud fra det Synspunkt, at man her er inde i en Lovgivning paa et Omraade, som Staten ikke skulde blande sig i, og ud fra den Betragtning, at det foreliggende Lovforslag ophøjet til Lov vilde være til Skade for Landbruget, som man siger, at man netop vil hjælpe, anbefale, at man gaar imod Lovforslaget.

Munch-Petersen: Det ser jo ikke ud til, at der er nogen af Ordførerne for de Partier, som har Ansvar for den gældende Ordning, der ønsker at udtale sig ved Behandlingen af dette Lovforslag, og det er jo i og for sig saare forstaaeligt, at man ikke ønsker her at gøre Rede for, hvordan denne Ordning har virket i Praksis, og dermed skulde gøre Rede for det Ansvar, man har paadraget sig ved at gennemføre denne Ordning. Det er betegnende, at der er visse Kapitler i Kriseloven af 13. December, som man straks søger forlænget, naar de udløber. Det første Kapitel omhandlede „Godsejerhjælpen“, som absolut skulde forlænges, nemlig den saakaldte Kornordning, som ganske givet kun kan være til Fordel for de allerstørste Landbrugere her i Landet. Derimod gjorde man sig ingen som helst Anstrengelser for at faa forlænget en anden Del af Kriseloven, som udløb den 30. April, nemlig Krisehjælpen til de arbejdsløse; der kom ikke nogen Socialminister til Rigsdagen og sagde, at eftersom man ikke havde kunnet enes om en Nyordning inden 30. April, var man absolut nødt til at forlænge Krisehjælpen til de arbejdsløse, i hvert Fald en Maaned. Nej, da tav man bomstille og saboterede det Lovforslag, som forelaa fremsat af os, om en ordentlig Krisehjælp til de arbejdsløse. Men da det altsaa drejede sig om „Godsejerhjælpen“, kom man farende til Rigsdagen for at faa Hjælpen forlænget, og nu, hvor det drejer sig om disse kunstige Foranstaltninger paa Forbrugernes Bekostning med Hensyn til Smør og Margarine, ja, saa kommer man ogsaa og vil have denne Del af Kriseloven forlænget. Vort Parti vil naturligvis stemme imod dette Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.